

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: J. D.
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2025, č. j. X, ve věci bodového hodnocení řidiče,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 16. 10. 2024, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a to za 4 žalobcem spáchané

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) a provedené záznamy potvrzeny.

II. Argumentace stran

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a namítá, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a zcela ignoroval důkazní návrhy. Žalobce předložil rozhodnutí jiných krajských úřadů v obdobných věcech, z nichž vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů jednotlivé podklady z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů, přičemž by dle zásady legitimního očekávání měla u krajských úřadů existovat obdobná praxe při posuzování obdobných věcí. Dále namítá, že žalovaný posuzoval jen oznámení policie o spáchání jednotlivých přestupků, ta jsou však sama o sobě nedostatečnými podklady pro záznam bodů.
3. Pokutové bloky série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 pak dle žalobce nesplňují požadavek dostatečné individualizace skutku, naproti tomu blok série FC/2013 č. C 1404971 ano, je tedy zřejmé, že i přes specifickou povahu řízení a pokutového bloku samotného lze vydat rozhodnutí splňující zákonné požadavky. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místě spáchání přestupku a době jeho spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost porušil. Argument, že přestupce dal podpisem pokutového bloku souhlas nejen s tímto druhem projednání, ale i se správností takového rozhodnutí, je nesprávný, neboť od přestupce nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
4. Žalobce také namítá, že pokutové bloky ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024, 22. 3. 2024 a 1. 10. 2023 jsou nezpůsobilé pro záznam bodů, neboť v nich přestupek není vymezen konkrétním, individualizovaným jednáním, není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, v kolonkách týkajících se přestupce nejsou přesně a čitelně uvedeny všechny údaje, názvy obcí, ulic a právní kvalifikace přestupku jsou neúplné (př. porušení § 6 či § 7 bez uvedení bodu či písmena) a zkratkovitě, údaje o výši uložených sankcí jsou neúplné či chybí a nelze ověřit, zda výše sankce vyjádřená čísly koresponduje s výší sankce vyjádřené slovně, chybí údaj, zda byly přestupky spáchány úmyslně či z nedbalosti, není uvedeno místo, kdy byly vydány, a nelze z nich zjistit, zda byly vydány oprávněnou osobou, přičemž zřetelný není ani podpis účastníka.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Upozornil, že odvolání žalobce, stejně jako jeho žaloba, byly formulovány obecně bez vazby na konkrétní případ (univerzální námitky téhož advokáta). Rozhodnutí jiných úřadů nebyla k odvolání přiložena, tudíž se jimi nemohl detailně zabývat. Ve své rozhodovací praxi čerpá z judikatury správních soudů, přičemž k odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů je povolán především Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“). V řízení o námitkách je správní orgán I. stupně dle žalovaného oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda záznam bodů v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zapsaných bodů odpovídá právní úpravě. Dále žalovaný popsal skutečnosti vyplývající z pokutových bloků a oznámení o uložení pokut, přičemž dospěl k závěru, že jednotlivá oznámení o uložení pokut odpovídají provedeným záznamům. Ze všech pokutových bloků je dle žalovaného zřejmé, že přestupky spáchal žalobce, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, a tudíž zjištěními z pokutových

bloků bylo postaveno najisto, že údaje uvedené v oznámeních o uložení pokut odpovídají pokutovým blokům a jsou proto způsobilá pro záznam bodů do registru řidičů.

III. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Předně krajský soud konstatuje, že ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Uvedl-li proto žalobce obecně (jako nadpis dílčí kapitoly žaloby) pouze „*Nerespektování odvolacích důvodů*“, jedná se o výtku nenaplněnou jakýmkoli konkrétním skutkovým obsahem (není uvedeno, která odvolací námitka zůstala opomenuta), a proto se jí soud nemohl nijak blíže zabývat. Stejně tak tvrzení, že žalovaný zcela ignoroval důkazní návrhy žalobce, není nijak konkretizováno. Úkolem soudu jakožto nestranného posuzovatele však není za žalobce žalobní body domýšlet.
8. Absence reakce žalovaného na rozhodnutí jiných správních orgánů, kterých se žalobce v žalobě dovolává, nemůže být žalovanému vytýkána, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce tato rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o odlišné správní praxi, k odvolání ani jeho doplnění nedoložil. Učinil tak teprve k žalobě. Žalovaný tedy v tomto směru neměl nař reagovat.
9. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř.“), je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžít dovolávat odkazem na čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě, jak činí žalobce v žalobě. Zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu NSS, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS.*“
10. Krajský soud pouze pro pořádek v této souvislosti uvádí, že žalobce v žalobě používá zažitou starší terminologii „blokové řízení“ a pokutový blok“, ačkoli zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), zavedl jakožto nástupce blokového řízení (§ 112 odst. 6 uvedeného zákona), příkaz na místě, upravený v § 91 a § 92 uvedeného zákona. Krajský soud však používá již terminologii

odpovídající současné právní úpravě, nicméně s vědomím, že starší judikatura týkající se blokového řízení je zásadně použitelná i na ukládání pokut příkazem na místě.

11. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. např. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
12. Poněkud nepochopitelná je pro krajský soud skutečnost, že odlišná správní praxe, jíž se žalobce v žalobě dovolává, má dle jeho tvrzení spočívat v tom, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů nevychází správní orgán toliko z oznámení o uložení pokut. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek formou příkazu na místě, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí příkazového bloku, které by prokázaly, že byl žalobce skutečně na místě činu přítomen a byla mu pokuta formou příkazu na místě uložena, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
13. Zda je třeba doplnit správní spis o vydané příkazové bloky, či jiná rozhodnutí, na jejichž podkladě bylo vytvořeno oznámení o uložení pokuty, je však vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek. Z konstantní judikatury NSS vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si příkazový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, NSS s odkazem na dřívější rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, uvedl: „(...) oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy.“

14. Žalobce však v námitkách proti záznamu bodů ze dne 11. 10. 2024 toliko obecně konstatoval, že proti záznamům bodů vznáší námitky, aniž by je jakkoli konkretizoval, a dále navrhl doplnění dokazování o podkladová rozhodnutí o uložení pokut. Žádné konkrétní námitky, jež by vyvolávaly nutnost porovnávat obsah oznámení o uložení pokuty se samotnými příkazovými bloky, žalobce neuplatnil. Správní orgán I. stupně tudíž, neměl-li sám pochybnosti, nebyl povinen příkazové bloky vyžadovat, a když už tak jediné k ověření podpisu žalobce. Nadto podle § 123b odst. 2 písm. a) a b) zákona o silničním provozu je podkladem pro záznam v registru řidičů mj. oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě nebo rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek. Krajský soud proto shrnuje, že žalobní námitka, že správní orgány nevycházely při vydání rozhodnutí z příkazových bloků, se zcela míjí s obsahem správního spisu, a zásada ochrany legitimního očekávání byla žalobcem nesprávně aplikována.
15. Žalobce dále uplatnil několik dílčích námitek obdobného znění do každého jednotlivého příkazového bloku. Pokud však žalobce na str. 4 až 7 žaloby v bodech c i), c ii) a c iii) uváděl své výhrady k příkazovým blokům k přestupkům ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024 a 22. 3. 2024, míjel důvody napadeného rozhodnutí, podle něhož tyto příkazové bloky nebyly součástí podkladů rozhodnutí, neboť žalobce věrohodně nezpochybnil oznámení týkající se přestupků již v podaném odvolání.
16. Jak již soud shrnul výše, předmětem řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda delikt ní jednání, které je v rozhodnutí popsáno, spočívá v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému delikt nímu jednání dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Nelze však s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otevírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).
17. Soud znovu akcentuje, že správní orgány měly v případě přestupků ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024, 22. 3. 2024 k dispozici oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobní námitky nemohly být důvodné, protože, jak soud výše vysvětlil, předmětem řízení vedeného správními orgány nebyl přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden, tedy ani výše citovaných příkazů. Vady příkazových bloků ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024, 22. 3. 2024 žalobce ve správním řízení vůbec nenamítal a všechny výhrady žalobce uvedené v žalobě k příkazovým blokům vztahujícím se k přestupkům ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024, 22. 3. 2024 se týkají údajných procesních vad (nezjištění skutkového stavu, pokud jde o osobu přestupce, místo a dobu spáchání přestupků, přestupkového jednání, dále neuvedení sankce, místa vydání rozhodnutí, úřední osoby a jejího podpisu, převzetí žalobcem a jeho podpisu), nesprávného právního posouzení (naplnění objektivní a

subjektivní stránky přestupku, právní kvalifikace). Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů však nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku v podobě rozhodnutí v příkazním řízení.

18. Soud uzavírá, že správní orgány postupovaly správně, pokud příkazové bloky k přestupkům ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024, 22. 3. 2024 neopatřovaly, a proto žalobní námitky (zcela obecné a paušální) mířily mimo důvody napadeného rozhodnutí. Ani správní orgány ani zdejší soud neměly důvod posuzovat, zda příkazové bloky k přestupkům ze dne 3. 10. 2024, 21. 8. 2024, 22. 3. 2024 byly způsobilými podklady pro záznam bodů, neboť dostatečným podkladem byla oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Oznámení obsahovaly dostatečné údaje k prokázání, že se přestupky staly a spáchal je žalobce, a také potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů, a proto nemohly být zpochybněny obecnými, nekonkrétně formulovanými výtkami žalobce.
19. Oznámení a v něm obsažené údaje pak žalobce zpochybnil v podaném odvolání pouze ve vztahu k přestupku ze dne 1. 10. 2023 (odkaz na absenci identifikátoru vozidla a nedostatečné vymezení místa spáchání přestupku). Právě za tímto účelem a pouze zde žalovaný posuzoval v napadeném rozhodnutí namítaný nesoulad mezi oznámením o uložení pokuty za přestupek s příkazem na místě ze dne 1. 10. 2023 (s. 4-5 napadeného rozhodnutí). Žalovaný přitom dospěl k závěru, že nebylo zjištěno žádné pochybení, kdy záznam bodů za přestupek odpovídá údajům v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Žalobce pak sice k posuzovanému přestupku ze dne 1. 10. 2023 v žalobě namítl i řadu vad konkrétních částí (kolonek) příkazového bloku, obsahově jsou však i tyto námitky opět pouze obecné, šablonovité a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila příkazní blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů.
20. Ačkoli žalobce namítl nečitelnost v blocích vyplněných údajů, krajský soud se přesvědčil, že vyplněné údaje jsou v uvedeném případě bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Z posuzovaného pokutového bloku je patrné, že osobou, která spáchala přestupek, je žalobce (je zde uvedeno jeho datum narození, bydliště a jeho totožnost byla ověřena z občanského průkazu). Lichá je taktéž argumentace, kterou žalobce v žalobě uvedl ke „kolonce č. 5“. V posuzovaném příkazním bloku je dostatečně zjištěné, který den a v jakou hodinu byl přestupek spáchán, na jaké ulici a v jakém místě, přičemž zde není uvedena obec nesrozumitelně (Manerov, okres Vyškov).
21. Dále výtky, že právní povinnost, kterou měl žalobce porušit, není specifikována jednoznačně, je neakceptovatelným formalismem. Takto zkráceně formulovaná právní kvalifikace („6/1 a z. č. 361/2000 Sb.“), tj. nahrazení zkratky „odst.“ lomítkem, či specifikace zákona toliko jeho číslem, pod nímž byl vyhlášen ve Sbírce zákonů, nečiní dle závěru soudu průměrně inteligentnímu člověku sebemenší interpretační potíže. Jedná se tedy o případ, kdy zkratkovitě uvedený údaj nemá vliv na jednoznačnost zaznamenaných údajů. Příkazním blokem ze dne 1. 10. 2023 tak byla žalobci uložena pokuta za porušení povinnosti § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. že řidič je povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Současně je zde také uvedeno, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Uvedené skutečnosti nepřipouští jakékoli pochybnosti o tom, jaký přestupek žalobce spáchal, a zahrnuje všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku.

22. Námitka bližšího neodůvodnění a nepřezkoumatelnosti formy zavinění je taktéž lichá. Obsahové náležitosti příkazového bloku, který je formulářovým písemným vyhotovením příkazu na místě, jsou stanoveny v § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky se v příkazovém bloku uvede právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění. Zákon o odpovědnosti za přestupky v § 15 rozlišuje dvě formy zavinění, a to úmyslné a z nedbalosti, s čímž zcela koresponduje tiskopis příkazového bloku, vydávaný Ministerstvem financí, v němž je jako bod 7 uvedeno „*Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)*“. Odůvodnění, které je zpravidla obligatorní náležitostí všech rozhodnutí správních orgánů, je však v případě příkazového bloku nahrazeno vlastnoručně podepsaným prohlášením účastníka, že s uložením povinnosti souhlasí. Jestliže oprávněná úřední osoba při vyplňování předmětného příkazového bloku přeškrtnula slovo úmysl, zcela dostala požadavku § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky uvést v příkazovém bloku formu zavinění, tj. nedbalost. Rovněž je jednoznačně zjiitelná výše sankce (200 Kč), místo a datum vypsání příkazního bloku, číslo oprávněné osoby s podpisem i jméno oprávněné úřední osoby, datum převzetí příkazního bloku a podpis žalobce.
23. Pouze pro úplnost třeba uvést, že příkazové bloky série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677, které žalobce v žalobě zmínil, nebyly v posuzované věci vůbec použity. Namítal-li žalobce jejich existenci jako ukázkou toho, že některému z policistů se podařilo příkazový blok vyplnit způsobem z pohledu žalobce bezvadným, pak krajský soud připomíná žalobci, že soudům rozhodujícím ve správním soudnictví je svěřena ochrana veřejných subjektivních práv osob, nikoli stráž nad dokonalostí úkonů správních orgánů. Nelze proto dovozovat nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí z porovnávání správních aktů vydaných různými správními orgány a vyhodnocování toho, kterému policistovi se podařilo nejpodrobněji či nejvíce krasopisně vyplnit pokutový, resp. příkazový blok.

IV. Závěr a náklady řízení

24. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 17. června 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu